

Március 15.: ünnepi megemlékezés Nagyváradon

2019. 3. 18.

Az 1848-49-es forradalom és szabadságharc 171-ik évfordulóját ünnepelte Nagyvárad magyarsága 2019 március idusán. A Magyar Polgári Egyesület néptáncos toborzójára szép számmal összegyűlt váradiakat a kellemetlen, hideg és esőbe hajló időjárás sem riasztotta el az ünnepléstől. Büszkén lobogtak a magyar zászlók Nagyvárad Szent Lászlórol elnevezett főterén, az ágyai és biharkeresztesi néptáncosok igazi ünnepi hangulatot teremtettek, nemkülönben az alkalomhoz illő szavlatok. A toborzót követően a több száz fős tömeg méltóságteljes menetben vonult át az Ezredévi Emléktérre, ahol a Néppárt központi megemlékezésére került sor.

A teret megtöltő ünneplő tömeg, valamint a megjelent vendégek üdvözlését követően Orbán Viktor magyar miniszterelnök üzenetét Csige Sándor, Magyarország kolozsvári konzulja tolmácsolta, majd az ünnepi beszédek rendjén Tőkés László, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke, európai parlamenti képviselő mondott beszédet. Ady Endrét idézve, méltó ünneplésre szólította a megjelenteket: „Olyan kor gyermekei vagyunk, kik hétköznap születvén, nem tudunk ünnepelni (...) Nem érezzük a közösség átszellemlüteké tevő érzését: mi nagyon is emberek vagyunk, hidegek és önzők. Így sejtjük. És ezt be kell vallanunk a mai ünnepen.” Tőkés László üzent azoknak is, akik hamis egységet prédikálva kérik számon, hogy másoktól külön ünnepel a nemzeti, polgári oldal. Mértékadó példa gyanánt, az Orbán Viktor vezette magyar kormányt említette, amely nem tud és nem is akar együtt ünnepelni Gyurcsányékkal, még hogyha a nemzet közösségében valamennyi ünneplővel együtt is éreznek. Beszéde folytatásában az EP-képviselő párhuzamot vont 1848, 1956, és 1989 szabadságharca között, kiemelve, hogy a szabadságszerető magyar nemzet mindig kiállt igazáért és szabadságáért, ha a történelem úgy hozta. „Nincs ez másként a 21. században sem, ahol a magyarság a globalista-liberális és az utódkommunista nacionalizmusok kettős szorításával kénytelen szembenézni. Szakadatlan és leveretett szabadságharcaink mai, március üzenete azonban nem a kudarc, a beletörődés, az önfeladás és a meghátrálás, hanem az újrakezdés, a folytatás és a kitartás, hiszen szabadság nélkül élni nem lehet, és a szabadságra született ember számára méltatlan állapot” – hívta fel a figyelmet Tőkés László. Magyarország talpra állását példának tekintve Erdély és a Partium magyarságának is talpra kell állnia elesettségéből, figyelmeztetett Tőkés, és arra is rámutatott, hogy ezt a harcot saját magunknak kell megvívunk: „Az olcsó hivatalos sikerpropaganda helyett végre őszintén szembe kell néznünk valós helyzetünkkel, és ekképpen cselekednünk. Az európai közösség sem tud segíteni rajtunk, hogyha mi magunk megalkusunk, sorsunk irányítását kiengedjük a kezünkéből, és restek vagyunk a cselekvésre.” Beszédének végén Petőfi és Szacs vay áldozatos életét ajánlotta a hallgatóság figyelmébe, azzal zárva a gondolatmenetet, hogy a mai kor emberének nem kell vérét hullatnia a szabadságért, de mindent meg kell tennie érte, ami erejéből tellik.

Az ünnepi beszédek között az esemény fényét a Várad Dalnokok, a Nagyvárad Asszonykórus és a Motolla énekegyüttes színvonalas, 48-as hangulatot teremtő, alkalomhoz illő kóruséneke és zenés összeállítása emelte.

Az est második fő szónokaként Csomortányi István, a Néppárt Bihar megyei elnöke szólalt fel. Beszédében az erdélyi, partiumi magyarság valós helyzetére vetett éles fényt, mely szöges ellentétben áll a sikerpropaganda „termelési beszámolóival.” Felhívta a figyelmet arra, hogy bár a

magyar nemzeti kormánynak köszönhetően óriásiakat lépett előre közösségünk, tájainkon nem volt valódi rendszerváltás, hiszen ugyanazokért a célokért vagyunk kénytelenek küzdeni immár harmadik évtizede. „Időközben öncéllá vált az a harminc éve alapított szervezet, mely csírájában folyt el minden helyi nemes kezdeményezést, mely nem illeszthető a párt vonalvezetésébe, holott soha nem volt olyan sürgető az egység, az összefogás mint napjainkban” – jelentette ki Csomortányi. „Nekünk, a nemzeti oldal, a valóság, az igaz szó embereinek két természetes szövetségesünk van: Magyarország nemzeti kormánya és Erdély népe. Bármi történjék, e szövetséget semmi nem írhatja felül, mert ennek fundamentuma a nemzet és Erdély iránti megingathatatlan hűségünk. Voltak rossz idők, lesznek a maiaknál jobbak is. Mi hittel a szívünkben, igazságunk teljes tudatában küzdünk tovább, amíg a harminc éve megfogalmazott célokat elérjük” – zárta beszédét Csomortányi.

Az est méltó lezárásaként az ünneplő tömeg elénekelte a magyar és a székely himnuszt.